AKTUALNOŚCI • NOUVELLES • NEWS • NOTICIAS

36. RIDEF 2026 POLSKA

2

RIDEF 2026

Rencontre Internationale des Éducateurs Freinet

Wieczory międzykulturowe – sobota i niedziela

W ramach wieczoru międzykulturowego w sobotę polscy gospodarze zabrali nas w błyskawiczną podróż przez kraj - od Tatr na południu do Morza Bałtyckiego na północy. Zaprezentowali próbki ludowych strojów, tańca i muzyki z regionów kraju położonych wzdłuż największej rzeki – Wisły.

Zespół „Nadolanie” włączył zebranych w śpiewanie utworu „Kaszubskie nuty” oraz taniec o nazwie kowal. W finale nie mogło zabraknąć narodowego tańca polskiego – poloneza.

Wieczór międzykulturowy w niedzielę należał do Austriaków, Niemców, Szwajcarów oraz gości z Kamerunu, Senegalu i Wybrzeża Kości Słoniowej. Przyjaciele ze Szwajcarii wzruszyli pięknym wykonaniem tradycyjnej pieśni ludowej, a Niemcy z Austriakami rozbawili

do łez ekspresyjnym przedstawieniem baśni braci Grimm „Szczęśliwy Hans”. Reprezentanci Afryki zachwycili spektakularnymi tradycyjnymi strojami z różnych części swojego kontynentu, a potem porwali wszystkich do tańca.

Gina

Freinet bez słów

W ramach przygotowań do ceremonii otwarcia Grupa Gdańska zrealizowała program artystyczny „Ogród – od Ja do My” według autorskiego scenariusza Joanny Ryduchowskiej -Wrzałek. Kolejne próby przedstawienia były okazją do twórczej realizacji myśli Celestyna Freineta; jak ludzka istota istnieje w świecie jako indywidualność, która rozwija się przez zainteresowanie innymi, próby konfrontacji, a nawet konflikt, jednak optimum swoich możliwości uzyskuje w empatii, tolerancji, szacunku i współpracy. Występ został ciepło przyjęty przez odbiorców, którzy nie tylko odczytali zamierzony przekaz, ale też dostrzegali swoje własne, subiektywne, np. że nadzieja poddaje się ostatnia...

Gina

Wizy dla członków z Afryki: Kwestia równego traktowania

Cheikh, członek zarządu FIMEM, członek-założyciel ASEM i przedstawiciel członków z Afryki, udziela wywiadu Aurelii.

→ *Dlaczego niektórzy członkowie nie mogli przyjechać do Polski?*

Chętnie odpowiem na pytania dotyczące udziału członków z Afryki w Ridef. Istnieją dwa główne powody ich nieobecności:

- odmowy wizowe ze strony ambasad i konsulatów w naszych krajach,
- koszty związane z procedurą wizową, w tym podróże do ambasad, bliety lotnicze i inne wydatki.

Na przykład w 2024 roku musiałem polecieć do Maroka, aby uzyskać wizę do Meksyku.

→ *Jakie działania podjął FIMEM?*

Podjęto kilka ważnych działań: FIMEM dofinansowuje niektórych członków z Afryki poprzez wsparcie z funduszu (podobnie jak ma to miejsce w przypadku wszystkich krajów B i C). W pedagogice Freineta element solidarności oznacza, że ruchy udzielają pomocy po apelu ogłoszonym pod koniec każdego Ridefu. Ruchy przekazują środki zgodnie ze swoimi możliwościami, a osoby indywidualne zapewniają wsparcie osobiste. Zebrane fundusze pozwalają FIMEM na udzielanie wsparcia ruchom z krajów B i C w procesie ubiegania się o wizy.

FIMEM zobowiązał się do wspierania zarejestrowanych uczestników z Afryki, niezależnie od tego, czy otrzymują dotacje, czy płacą z własnej kieszeni, aby ułatwić im ubieganie się o wizę, ponieważ to wsparcie jest dla nich niezbędne.

FIMEM i komitet organizacyjny Ridefu (CO) dokładają wszelkich starań, aby zapewnić bezpieczne przesyłanie oryginalnych dokumentów ze względu na wysokie koszty. FIMEM pełni również funkcję pośrednika między władzami lokalnymi a uczestnikami: na przykład wysłał list do togijskiego Ministerstwa Edukacji Narodowej, aby Minister Spraw Zagranicznych mógł poprzeć wniosek u polskich władz.

→ *Afryka, główna ofiara tych problemów?*

Afryka zmaga się z o wiele większymi problemami, nie tylko z powodu czynników ekonomicznych, ale przede wszystkim z powodu trudności w uzyskaniu wiz do Europy. Niektórzy mieszkańcy Ameryki Południowej borykają się również z trudnościami ekonomicznymi.

Kontrole graniczne są surowe: wizy zostały wydane obywatelom przez ambasadę Hiszpanii, ponieważ w Wybrzeżu Kości Słoniowej nie ma polskiej ambasady. Po ich przybyciu do Warszawy policja chciała ich deportować. Na szczęście komitet organizacyjny zdołał interweniować w ich imieniu.

Osobiście miałem szczęście, że dostałem wizę w zeszłym roku, aby przygotować się do Ridefu, ale dwóm senegalskim kolegom odmówiono wiz,

a Karim, również członek zarządu FIMEM, podobnie jak ja, pochodzący z Burkina Faso, nie mógł uzyskać wizy... Kameruńczyk również nie mógł uzyskać wizy. W przypadku Togo, Beninu i Ghany cała delegacja nie może przybyć z powodu odmowy wizowej.

Jeszcze podczas Ridefu w Szwecji mogli uczestniczyć bez takich problemów, ale Europa nakłada obecnie coraz surowsze ograniczenia wjazdowe na obywateli z Afryki.

→ *Jak ruchy FIMEM mogą pomóc i wprowadzić zmiany?*

Po pierwsze, poprzez utworzenie wspólnego frontu, a przede wszystkim poprzez głosowanie za wnioskiem ASEM proponującym utworzenie koordynatora ds Afryki, który ułatwiłby udział we wszystkich spotkaniach międzynarodowych. Stanowisko to byłoby dobrowolne i wspierałoby Komisję 8 FIMEM, „Wiza i Solidarność", oraz CAMEM (Afrykańską Koordynację Ruchów Szkół Nowoczesnych). Doświadczeni członkowie FIMEM w tej kwestii również mogliby udzielić wsparcia. FIMEM musi znaleźć sposób na pozytywne wpłynięcie na kwestię wiz, aby wspierać solidarność, współpracę i przyjaźń między narodami oraz zapewnić, że Afryka nie zostanie pozbawiona demokratycznego udziału w wymianie zbiorowej. Wszyscy muszą mieć równe szanse uczestnictwa.

Halina Semenowicz: spotkanie poświęcone przedstawieniu silnej i inspirującej postaci ruchu

W tę niedzielę Marzena Kędra i Agnieszka Jankowiak-Maik, przy znakomitej pomocy tłumaczy, koordynowały jedno z najważniejszych wydarzeń naszego Ridef. W języku polskim, angielskim i francuskim poznaliśmy lub pogłębiliśmy naszą wiedzę o kobiecie o niezwykłym losie, Halinie Semenowicz, która żyła w latach 1910–2004.

Dzięki swojej głębokiej radości życia, twórczej energii, sile charakteru oraz niezachwianej wierze w swobodę wyrażania się przez dzieci udało jej się upowszechnić pedagogikę Freineta w samej instytucji już w czasach sowieckiego totalitaryzmu. Była aktywną uczestniczką międzynarodowych spotkań, w tym Ridef, gdzie dobrze znane były jej poczucie humoru i talent do opowiadania historii.

Dzięki licznym wspomnieniom członkiń tej organizacji Ridef, które ją znały lub wiele się od niej nauczyły, przeżyliśmy wzruszający i niezwykle wartościowy moment, który zakończył się zapoznaniem się z niezwykłymi archiwalnymi dokumentami: paszportem, listami, jej dyplomami, a nawet haftowaną przez Halinę tkaninową okładką na książkę.

Michel Mulat, który współpracował z polskimi koleżankami oraz naukowcem przy gromadzeniu materiałów dotyczących Haliny Semenowicz, uprzejmie wyjaśnił mi, jak ważne jest poznanie i popularyzowanie tej wybitnej postaci. Poniżej przytaczam i podsumowuję jego wypowiedź:

Halina Semenowicz jest ważną postacią dla ruchu Freineta, nie tylko w Polsce. Kiedy w 1956 roku spotkała Célestina Freineta, kierowała już szkołą jedyną w swoim rodzaju na świecie, położoną w Otwocku pod Warszawą, w samym sercu ogromnego szpitala finansowanego ze środków szwedzkich już od 1947 roku. ,

Udało jej się stworzyć projekt pedagogiczny dla dzieci, które czasami były bardzo chore, a nawet znajdowały się na skraju śmierci… Dzięki spotkaniom z pedagogami i pedagogami Freineta mogła wzbogacić, pogłębić i sformalizować swoje intuicje.

Będzie korespondować z Freinetem, dzielić się tekstami, co doprowadzi między innymi do zorganizowania zbiórki funduszy we Francji na sfinansowanie drukarni Roneo i umożliwienie dzieciom z Otwocka samodzielnego publikowania swoich tekstów.

Podejście antropologiczne, które można odnaleźć w dwunastu filmach zamieszczonych na stronie archives-freinet.org (w języku francuskim i polskim), śledzi rozwój myśli bezpośrednich świadków, takich jak jego córka Aleksandra.

Dokumenty te stanowią cenne wsparcie dla projektu badawczego poświęconego samej jej pedagogice: każdy nauczyciel i każda nauczycielka może czerpać odwagę, znaleźć inspirację i wiarę w siłę życia dzieci u Haliny, która zdołała utrwalić przekonanie, że dla chorych dzieci – niezależnie od tego, czy przebywają w szpitalu kilka dni, czy dłużej, i czy mają nadzieję na wyzdrowienie, czy nie – edukacja stanowi sedno życia wszystkich dzieci, razem wziętych.

Halina na festiwalu RIDEF w Leuven (Belgia) w 1984 roku

Filmy i archiwa wideo zgromadzone przez Michel Mulat są na francuskiej stronie internetowej archives-freinet.org (trwa rozwiązywanie problemów technicznych): SEMENOWICZ Halina

Więcej informacji na: Halina Semenowicz - Polskie Stowarzyszenie Animatorów Pedagogiki C. Freineta

Aurélia

Pierwszy raz…

Pierwszy raz jestem na RIDEF-ie.

Pierwszy raz wykonałam tak dużo pracy, aby przyjąć w moim kraju osoby, które jak ja pokochały pedagogikę C. Freineta.

Pierwsze słowo, które teraz mam na myśli to Freinet. Jego pedagogika towarzyszy mi od 34 lat. Od tylu właśnie lat jest ze mną i zajmuje pierwsze miejsce.

Mój pierwszy RIDEF i :

- wielokulturowość;
- wielobarwność;
- wiele decyzji do podjęcia już!

Wiele osób, wiele działań, wiele warsztatów i …….nie można być wszędzie. To źle i dobrze. Źle, bo tyle chciałabym doświadczyć, a nie mogę. Dobrze, gdyż lepiej czuć apetyt, niż być pełnym, najedzonym.

Nie pierwszy raz myślę o Frenecie i o tym, ile zawdzięczam jego pedagogice. Nie pierwszy raz myślę o swoich uczniach i o tym ile dajemy sobie wzajemnie.

RIDEF – to spotkania, rozmowy, radość, nadzieja, otwartość, inspiracje, twórczość i….(tutaj jest czas na Twoje słowa).

Gosia

Komisja nr 1 FIMEM (ds. komunikacji) zaprasza członków poszczególnych ruchów, a zwłaszcza delegatów, do odwiedzenia swojego stoiska w holu obok baru.
Będziemy mogli porozmawiać o istniejących narzędziach komunikacyjnych Federacji oraz o tych, które warto by wprowadzić

Bierzesz udział w Długich Warsztatach?
Podziel się z nami swoimi zdjęciami i krótkim podsumowaniem. Opublikujemy je w Newsletterze nr 5!
Wyślij e-mail: gazeta@freinet.pl

Wersja online: https://2026.ridef-fimem.com/pl/gazetka/	Ta gazeta została wykonana podczas warsztatów przez: Gosia, Pierre, Gina, Arnout, Marguerite, Giancarlo, Aurélia, Kamila